

Saliha AKBAŞ

Kırıkkale Üniversitesi
Eğitim Bilimleri Fakültesi
Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik
Bölümü
Lisans Öğrencisi
Kırıkkale, Türkiye
Kırıkkale University
Faculty of Education Sciences
Guidance and Psychological Counseling
Undergraduate Student
Kırıkkale, Türkiye

Türü: Şiir

170809036@kku.edu.tr

Geliş Tarihi: 07 Nisan 2021

Yayın Tarihi: 21 Haziran 2021

BAHÇE

Hani bekliyordun!
Hiç gelmeyecekmiş gibi oturduğun bahçe
Ses verecek mi?
Sorma böyle incecik akan içimde,
Gözlediğim ne?
Artık biliyorsun
Et kemiği niye sarar,
Kabuk bağlamazsa yara, kanar da kanar
Yüzünü göğe döndün ve yanıldın
İsteyecek ne var daha!

Oysa;
Yer yutar da sindiremez
Belki öğütür ama tüketemez
Özünde özüne dönen acı
Rahmet ister göğe varmaya
Sen bir anne istersin dönmek için
Dönmek ve dönüşmek için
Kabul edilmiş isme
Anlarsa sıyrılır tenin
Susuz bürünür mü toprak cisme?
Sen deyince bahçe yeniden kurulur
Dallarda nefes ve meyve sunulur
Ellerin uzanmadan gözlerin kalır
Çünkü feda edilen gömleğin
Çekildikçe içine çeker kokusu
Sahipsiz kalan köleyi elbet bir zalim alır.
Yalnız elleri görünür onun
Tutulacaksa da ışığa gölgesinden tutunur.
İslanmaktan korkar dönmeyi bilmediğinden
En çok zalim yorulur.
Düşünmeli öyleyse sensiz olmuyor mu?
Bu mevcudat yeterince ait değil mi?
Açılırsa bahçe kapısı
Ezelde verilen hükme